

V2016.S-1662-15
TfK2017.255

3 måneders fængsel gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste for at have tildelt forurettede et knytnæveslag i hovedet, hvorved forurettede faldt omkuld og slog hovedet mod underlaget og påførtes kraniebrud, som medførte, at forurettede afgik ved døden.

Strafferet 21.2 og 32.2.

T, født 1988, blev fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244 ved den 24. maj 2015 ud for et diskotek at have tildelt F et knytnæveslag i hovedet, hvorved F faldt omkuld og slog hovedet mod underlaget og påførtes kraniebrud med blødning over den hårde hjernehinde til følge, som forårsagede nedpresning af hjernen, hvorved F som følge heraf afgik ved døden. Det fandtes bevist, at T2, som T var sammen med, gav F et slag med flad hånd i hovedet, umiddelbart efter at F havde givet T et knytnæveslag i hovedet, og at T umiddelbart herefter gav F et knytnæveslag i hovedet, hvorved F faldt bagover. Forholdet var ikke omfattet af straffelovens § 13, stk. 1, § 13, stk. 2, eller § 248. Efter voldens begrænsede omfang, og da den blev udøvet efter, at T selv var blevet slået af F, blev straffen - uanset følgen af slaget - fastsat til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 82, nr. 5. Selv om udgangspunktet er, at voldsudøvelse med døden som uagtsom følge skal straffes med ubetinget fængselsstraf, blev straffen undtagelsesvis gjort betinget med vilkår om bl.a. udførelse af 80 timers samfundstjeneste, idet der blev lagt vægt på, at T slog som en reaktion på F's slag, at T ikke tidligere var straffet for vold og havde gode personlige forhold samt den tid, der var forløbet, siden forholdet var begået.

V.L.D. 15. december 2016 i anke 11. afd. S-1662-15

(Henrik Estrup, Malene Urup og Anne-Mette Schjerning (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden

mod

T (adv. Gert Gandrup, Hjørring).

Retten i Hjørrings dom af 18. august 2015, JEA-2716/2015

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 15. juli 2015.

T2 og T er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 - vold, ved den 24. maj 2015 ca. kl. 04.15 ud for diskotek »- -« , - - - i Frederikshavn, i forening at have udøvet vold mod F, idet begge de tiltalte tildelte F knytnæveslag i hovedet, hvorved F faldt omkuld og slog hovedet mod underlaget og påførtes kraniebrud med blødning over den hårde hjernehinde til følge, som forårsagede nedpresning af hjernen, hvorved F som følge heraf afgik ved døden den 24. maj 2015 kl. 17.25.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte T2 har påstået frifindelse.

Tiltalte T har erkendt at have tildelt F et knytnæveslag, men har påstået frifindelse under henvisning til straffelovens § 13 om nødværge, subsidiært strafbortfald efter straffelovens § 248 om slagsmål. T har bestridt, at det er bevist, at F's skade i hovedet og efterfølgende død var en følge af T's knytnæveslag.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af T2 og T samt af vidnet L.

- - -

Oplysninger i sagen

Der er sket afspilning af optagelse fra videoovervågningen uden for diskotek »- -« .

I en erklæring af 27. maj 2015 om obduktion af afdøde F er blandt andet anført følgende:

»...

Resumé og konklusion:

Ved obduktionen af den 33-årige mand, der døde på Aalborg Universitetshospital, fandtes:

Et kvæstningssår i slimhinden på venstre side af overlæben (3), kvæstningssår i venstre side af baghovedet (1) med underliggende kraniebrud og en stor venstresidig blødning over den hårde hjernehinde med forskydning af hjernen mod højre, mulig kvæstelse ved hjernens højre tindingelap og tegn på nedpresning af hjernen, hudafskrabninger i panden (2), på arme (5, 6, 8-10) og venstre ben (11), blodunderløbne mærker på arme (4,7) og et skorpedækket sår på venstre arm (12), en isat trykkrue i kraniet, et rør til luftvejene, diverse isatte dropkanyler og stikmærker samt blod- og væskeopstemning i lungerne.

Det er oplyst, at afdøde blev erklæret for hjernedød ca. et halvt døgn efter at være blevet fundet bevidstløs uden for beværtning. Han havde forinden været i slagsmål med to mænd, hvorunder han var blevet slået 1-2 gange i ansigtet og var faldet mod asfalten. Han havde efterfølgende været ved bevidsthed, men var lidt over en time senere faldet om og havde slået hovedet mod en mur. Nu afdøde var angiveligt stofmisbruger og havde muligt indtaget amfetamin.

Dødsårsagen må antages at være nedpresning af hjernen som følge af kraniebrud med stor blødning over den hårde hjernehinde.

Kvæstningssåret i venstre side af baghovedet (1) med underliggende kraniebrud og stor blødning over den hårde hjernehinde samt mulige kvæstnings-blødninger i hjernens højre tindingelap diametralt modsat kraniebruddet er en fris[k] følge efter et kraftigt stumpt traume og kan meget vel være en følge efter fald mod underlaget med anslag i baghovedet. Kvæstningssåret på overlæben (3) er en frisk følge efter et moderat stumpt traume, meget vel slag med knyttet hånd. Den nævnte videooptagelse vil muligt kunne afklare sammenhængen nærmere.

De øvrige hudafskrabninger og blodunderløbne mærker er ukarakteristiske følger efter mindre, stumpe traumer, men kan muligt være fra fald.

...

Hovedet

Der er blodudtrædninger i bløddelene over kraniekuplen ud for læsion 1 i et område målende 6 cm i diameter med en tykkelse på 2 cm. Der er et lineært knoglebrud i kraniekalot og kraniebrud på venstre side, forløbende fra midten af forkanten af fjeldbenet, opad-bagud til den bageste del af tindingebenets flade del, med en længde på 8,5 cm. Ud for bruddet er der en linseformet blødning mellem kraniet og den hårde hjernehinde, målende 13 x 13 x 5 cm, med en vægt på 600 g. Hjernen er forskubbet langt mod højre af denne blødning. Der ses ingen øvrige blødninger ved hjernehindene. Hjernevævet på undersiden af højre tindingelaps forreste del fremstår med blødning, og mulig kvæstelse i et område målende 3 cm i diameter. ...

...«

Personlige oplysninger

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af T2's personlige forhold og afgivet erklæring herom den 17. august 2015. Det konkluderes heri, at T2 skønnes egnet til at modtage en betinget dom. Med baggrund i hans gode personlige forhold skønnes vilkår om tilsyn ved en sådan afgørelse ikke påkrævet. T2 findes endvidere egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af T's personlige forhold og afgivet erklæring herom den 31. juli 2015. Det konkluderes heri, at T skønnes egnet til at modtage en betinget dom. Med baggrund i T's gode personlige forhold skønnes vilkår om tilsyn ved en sådan afgørelse ikke påkrævet. T findes egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Det anbefales, at tilsynet ophører, når timerne er afviklet.

Retten begrundelse og afgørelse

Ved vidnet L's forklaring sammenholdt med de tiltalte T2's og T's forklaringer og afspilningen af optagelse fra videoovervågningen uden for diskotek »- -« findes det bevist, at T2 gav F et slag med flad hånd i hovedet, umiddelbart efter F havde givet T et knytnæveslag i hovedet, og at T umiddelbart herefter gav F et knytnæveslag i hovedet, hvorved F faldt bagover.

L har forklaret, at hun herefter så, at F havde en flænge i baghovedet, og at det blødte fra flængen.

Når L's forklaring herom sammenholdes med, at det af obduktionserklæringen fremgår, at der hos afdøde F fandtes et kvæstningssår i venstre side af baghovedet med underliggende kraniebrud og stor blødning over den hårde hjernehinde, og at dødsårsagen må antages at være nedpresning af hjernen som følge af kraniebrud med stor blødning over den hårde hjernehinde, findes det bevist, at F ved faldet bagover som følge af T's knytnæveslag slog hovedet og påførtes kraniebrud med følger, som det er beskrevet i tiltalen.

Retten finder ikke grundlag for at fastslå, at de tiltalte har handlet i forening. Det bemærkes herved, at der ikke er oplysninger, der tyder på, at T2 og T på nogen måde afstemte med hinanden, at de hver for sig slog F, eller at T havde set T2's slag.

Retten finder ikke grundlag for at anse de tiltalte for at have handlet i nødværge, idet det må lægges til grund, at de hver især kunne have forladt stedet, efter F havde slået T.

Tiltalte T2 findes herefter skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244 ved at have tildelt F et slag med flad hånd i hovedet.

Tiltalte T findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244 ved at have tildelt F et knytnæveslag i hovedet, hvorved F faldt omkring og slog hovedet og påførtes kraniebrud med følger, som det er beskrevet i tiltalen.

F havde ikke gjort noget mod T2, inden T2 slog ham, og T's slag mod F havde fatale følger. Retten finder derfor ikke grundlag for at lade straffen for nogen af de tiltalte bortfalde i medfør af straffelovens § 248.

Straffen for T2 fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 244. Da T2 ikke er straffet for vold tidligere og har gode personlige forhold, og der var tale om et slag med flad hånd i forbindelse med diskoteksbesøg, gøres straffen betinget med en prøvetid på 1 år, jf. straffelovens § 56.

Straffen for T fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 244.

2 voterende udtaler:

Selvom udgangspunktet er, at voldsudøvelse med døden som uagtsom følge skal straffes med ubetinget fængselsstraf, finder vi grundlag for at gøre straffen for T betinget med vilkår om samfundstjeneste under hensyn til den særlige omstændighed, at

T slog som en reaktion på F's slag. Vi lægger også vægt på, at T ikke er straffet for vold tidligere og har gode personlige forhold. Vi stemmer derfor for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste i 80 timer inden for en længstetid på 6 måneder, jf. straffelovens § 62.

1 voterende udtaler:

Under hensyn til de fatale følger af T's voldsudøvelse finder jeg ikke grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste. Jeg stemmer derfor for, at straffen skal være ubetinget.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Straffen for tiltalte T skal herefter ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56.

Thi kendes for ret

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 20 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 3 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser

1 Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

2 Tiltalte skal inden for en længstetid på 6 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 80 timer og skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i den periode, hvori han udfører samfundstjeneste.

De tiltalte skal hver især betale de sagsomkostninger, der vedrører dem.

Vestre Landsrets dom

Retten i Hjørring har den 18. august 2015 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. - - -).

Påstande

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Tiltalte T har påstået frifindelse, subsidiært strafbortfald.

Supplerende oplysninger

Der er i forbindelse med landsrettens behandling af sagen stillet en række spørgsmål til Retslægerådet, som den 9. september 2016 har besvaret spørgsmålene således:

»...

Spørgsmål 1:

Er den beskrevne vold i form af slag med fald bagover, hvorved baghovedet slog mod underlaget, foreneligt med det senere konstaterede kraniebrud, bevidstløshed og død?

Ja, volden har forårsaget kraniebruddet, som igen har medført overrivning af en pulsåre over den hårde hjernehinde. Blødningen fra denne pulsåre har ført til en blodansamling, der har forårsaget dødeligt tryk på hjernen.

Spørgsmål 2:

Er det sandsynligt, at afdøde har kunnet agere tilsyneladende upåfaldende, herunder tale og bevæge sig rundt, det meste af tiden med almindelig ganghastighed og i balance, i lidt over 1 time, efter at have pådraget sig det kraniebrud, der var årsag til den blødning i hjernen, der kostede ham livet?

Ja, det kan tage nogen tid, inden blodansamlingen over den hårde hjernehinde bliver så stor, at trykket på hjernen medfører bevidstløshed.

Spørgsmål 3:

Kan den nærmere sandsynlighed herfor angives?

Retslægerådet finder det sandsynligt (> 50%).

Spørgsmål 4:

Kan den omstændighed, at afdøde var påvirket af alkohol og euforiserende stoffer antages at have haft betydning for afdødes ageren efter slagene og kraniebruddet?

Det er muligt, at alkohol- og stofpåvirkningen har medvirket til afdødes ageren i den første del af forløbet efter slaget og det efterfølgende fald.

Spørgsmål 5:

Kan den konstaterede påvirkning af alkohol og euforiserende stoffer, antages at have medført en forsinket reaktion på skaderne fra afdødes side?

Alkohol- og stofpåvirkning har sandsynligvis reduceret afdødes reaktionsevne, som kan have medvirket til alvoren af faldtraumet.

Spørgsmål 6:

Kan kraniebruddet antages, at have medført snøvlende tale og balancebesvær, der kunne forveksles med symptomer på påvirkning af alkohol og euforiserende stoffer?

Ja, blødningen over den hårde hjernehinde har medført tiltagende bevidsthedssvækkelse, hvilket kan forveksles med alkohol- og stofpåvirkning.

Spørgsmål 7:

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.

Spørgsmål 8:

Kan Retslægerådet udtale sig om, om der er tale om et fald, eller om der alternativt kan være tale om flere fald eller slag. Det ønskes ligeledes oplyst, om dette eventuelt kan have påvirket reaktionsmønstret.

Retslægerådet har ikke ud fra de lægefaglige akter fundet indikationer for mere end et fald.

...«

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne T2 og L og har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke tidligere forud for episoden havde set F og L. Han havde om aftenen bl.a. fejret sin fødselsdag og var i byen med nogle venner. Han synes ikke selv, han optrådte provokerende, da han rettede henvendelse til F og L. Han røg tilbage ved det slag, han fik, men han gik ikke væk fra F. Han ved ikke, hvorfor han ikke bare gik væk fra stedet, men han tænkte nok, at han skulle passe på sig selv og forhindre, at han fik yderligere slag. Han så ikke, om F fik skader på grund af hans slag. Han så heller ikke, om F blødte fra hovedet, da tiltalte kom tilbage efter sin jakke. F virkede fuld begge de gange, tiltalte talte med ham. Han hørte først om skaderne på F, da politiet rettede henvendelse til ham kl. 9-10 næste morgen.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at de fortsat er som gengivet i byrettens dom. Han er således stadig beskæftiget som - - -, og han rejser hovedsageligt i Europa. Rejseaktiviteten afhænger af opgaven, men som oftest er han af sted 14 dage ad gangen og hjemme 14 dage ad gangen. Han er med mellemrum projektleder. Sagen har været meget belastende for ham og påvirker ham fortsat en del. Han går ikke længere så ofte i byen. Han drikker kun alkohol ved festlige lejligheder, og han tager ikke længere kokain.

T2 har supplerende forklaret, at han og tiltalte hyggede sig, da de gik udenfor, så tiltalte kunne ryge og han selv få lidt frisk luft. De var begge festglade. Det var tiltalte, der spurgte, om han kunne låne ild, og han spurgte pænt og virkede glad og slet ikke truende. Tiltalte tog en halvtredser frem, da han spurgte, om han kunne købe en lighter. F tog fat ved tiltaltes hals og gav ham uden varsel et knyt næveslag. Han så ikke F ligge ned på noget tidspunkt i forbindelse med episoden. F sad også op umiddelbart før, vidnet så ham rejse sig. Som han husker det, stod F op ad en væg, da de gik fra stedet umiddelbart efter episoden. Han havde aldrig tidligere set F eller L. Han var ikke med tiltalte tilbage for at hente tiltaltes jakke.

L har supplerende forklaret, at hun første gang mødte F i Århus ca. 3 år før episoden. Hun kendte ham godt, og de havde hinandens fortrolighed. F virkede heller ikke fuld, mens de talte sammen udenfor før voldsepisoden. Han var i godt humør. Hun havde aldrig tidligere set tiltalte og T2. De talte ikke ordentligt, da de rettede henvendelse til hende og F, hvilket F blev irriteret over.

F slog ikke hovedet i jorden ved slaget. Det er hun helt sikker på. Han slog heller ikke hovedet mod noget andet. F »satte sig på røven«, som hun tidligere har forklaret for byretten, og tog fra med armene bagud. F var slet ikke nede at ligge efter episoden. En pige satte sig bag ham, for at der ikke skulle ske yderligere med ham, og F lænede sig op af hende. Hun opdagede først skaden i F's bagehoved, da han kom op at stå. F var umiddelbart efter episoden omtåget, og han kunne ikke huske, at han lige var blevet slået, og hvad der havde givet anledning til episoden. F's adfærd var helt anderledes efter slaget, og han havde også svært ved at holde balancen, da han kom op at stå. Efterhånden kom F som forklaret for byretten til sig selv. F havde efter voldsepisoden kun skaden i bagehovedet. Hun var efter episoden sammen med F i 15-20 minutter, hvorefter F gik væk fra stedet. Hun tænker, at F ville gå hjem, da han boede i nærheden af - - -. F talte dog også om, at han ville have fat i tiltalte og hans kammerat. Da F senere ringede til hende, talte han helt utydeligt, og hun kunne ikke forstå, hvad han sagde.

Hun så flængen i F's hoved, da hun tørrede blod væk fra stedet umiddelbart efter voldsepisoden. Hun så kun én flænge, og hun er sikker på, at der kun var ét sår i bagehovedet. Hun så F igen ca. 1 time efter, at hun havde set ham gå fra stedet, umiddelbart før han faldt om uden for - - -, og han havde da fået en kæmpestor bule i panden og så i det hele taget langt mere forslået ud end efter episoden med tiltalte og hans kammerat. Det så ud, som om han havde fået flere tærsk, og han var beskidt i hovedet og på tøjet og havde meget blod på sig. Hun spurgte F, hvad der var sket med ham, men han kunne ikke tale. F havde hende bekendt ingen uvenner. Hun har hørt i Frederikshavn, at F bl.a. blev sparket i maven nede bag - - -, men hun har ikke selv set ham blive udsat for yderligere vold. Hun tror, at tiltalte og hans kammerat har udøvet yderligere vold mod F.

F blev ved tiltaltes slag ramt på siden af hovedet, men hun tør ikke nærmere sige, om han blev slået i tindingen eller evt. i bagehovedet. Hun tænker, at skaden i F's hoved er opstået ved, at han er blevet slået med en genstand.

Speciallæge i retsmedicin Asser Hedegaard Thomsen har forklaret, at han har foretaget obduktionen af F og i den forbindelse udarbejdet obduktionserklæringen i sagen. Hans gennemsyn af videooptagelsen af voldsepisoden har blot bekræftet hans antagelse om dødsårsagen, som den fremgår af obduktionserklæringen, ekstraktens side 102. Blødninger i hjernen kan have forskellige forløb, alt efter hvor blødningen ligger i forhold til hjernebinderne. Blødningen konstateret hos F lå på indersiden af kraniet lige under den hårde hjernehinde. For at give plads til blødningen skal hjernebinderne

løses, hvilket sker gradvist, og dette er baggrunden for, at der ofte går lang tid fra traumet til, at symptomerne på blødning viser sig, det såkaldte »frie interval«. Forløbet vedrørende F er derfor heller ikke på nogen måde usædvanligt.

Almindeligvis forårsages en blødning af denne type af en pulsåre, der rives over eller brister, men der kan også være tale om større blodkar, der brister. Han er ikke klar over, hvordan Retslægerådet har kunnet fastslå, at der skulle have været tale om en overrevet pulsåre, men han antager, at baggrunden herfor er, at blødninger af denne type som oftest skyldes en bristet eller overrevet pulsåre. Han har ikke selv i forbindelse med obduktionen kunnet konstatere, om blødningen var forårsaget af en overrevet pulsåre eller et bristet større blodkar. Hvis der er tale om en overrevet pulsåre, vil udstrømningen af blod ske med et højere tryk, men blødningen vil fortsat udvikle sig over en længere periode.

Forevist videooptagelsen af voldsepisoden har han forklaret, at det efter et traume mod hovedet er helt sædvanligt, at den skadede umiddelbart efter traumet kortvarigt har bevidsthedstab og fremstår groggy, og at der går lidt tid, før den pågældende kommer sig. Symptomerne kan forveksles med alkoholpåvirkning. F's bevægelser, som de ses på videooptagelsen både 5 minutter og 14 minutter efter slaget, kan være en følge af traumet mod hovedet, men kan også være udtryk for alkoholpåvirkning. Han bevæger sig 33 minutter efter slaget upåfaldende, og også denne adfærd stemmer med det »frie interval«. Reaktionen lige efter slaget kan tilskrives den umiddelbare påvirkning ved traumet, men der går ved skader af denne type nogen tid, fra den skadede er kommet sig over den umiddelbare påvirkning efter traumet, til symptomerne på blødning viser sig. Som det ses på videooptagelsen har F 75 minutter efter faldet meget svært ved at holde balancen, og hans gang på dette tidspunkt er karakteristisk og fuldt forenelig med den konstaterede blødning, som påvirker hans bevægelsesmønster. F's kropshældning, som den ses 80 minutter efter slaget, skal ses i forlængelse af hans påvirkede gang, og også denne del af optagelsen støtter således, at der er tale om en skade, der udvikler sig i takt med, at trykket i hjernen stiger.

Foreholdt vidnet L's forklaring om F's skader umiddelbart før, han anden gang faldt omkuld, har han forklaret, at obduktionserklæringen også viser andre skader end traumet i baghovedet. Disse andre skader må også antages at være påført F omkring dette tidspunkt. Skaden i panden har intet med blødningen at gøre, men kan fint passe med F's sidste fald. Kvæstningssåret ved overlæben er fuldt foreneligt med et knytnæveslag, men kan dog også stamme fra et fald, hvilket er mindre sandsynligt.

Selv om kvæstningssåret i baghovedet består af 2 hudbristninger, kan det stamme fra ét traume. De to bristninger sidder lige oven i hinanden og må derfor mest sandsynligt antages at stamme fra det samme traume. Der kan dog også teoretisk set være tale om to fald, som har forårsaget hver sin skade i det samme område.

Foreholdt vidnets forklaring om, at hun er helt sikker på, at F ikke efter slaget slog hovedet mod jorden, at hun alene så én flænge, da hun tørrede blod væk fra såret, og at F umiddelbart før, han for anden gang faldt omkuld, så langt mere forslået ud end efter episoden med tiltalte og hans kammerat, har vidnet forklaret, at et sår, der bløder i hårbunden, er meget vanskeligt at se, og der skal for en nærmere undersøgelse altid ske afvaskning, og evt. hår barberes væk.

Hvis skaden var blevet konstateret i tide, ville man have kunnet operere herfor, og F kunne da formentlig have været reddet.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten, herunder Retslægerådets besvarelse af 9. september 2016 og forklaringen

afgivet af vidnet, speciallæge i retsmedicin Asser Hedegaard Thomsen, og i øvrigt af de grunde, der er anført af byretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Det tiltrædes endvidere, at straffelovens § 13, stk. 1 og stk. 2, og § 248 ikke finder anvendelse.

Efter voldens begrænsede omfang, og da den blev udøvet efter, at tiltalte selv var blevet slået af F, tiltrædes det, at straffen - uanset følgen af slaget - er fastsat som sket, jf. straffelovens § 82, nr. 5.

Af de grunde, der er anført af byrettens flertal, og under hensyn til den tid, der er forløbet, siden forholdet blev begået, tiltrædes det endvidere, at straffen undtagelsesvis er gjort betinget med vilkår om udførelse af samfundstjeneste som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

- - -